

АБІЛЄВ Велі Муратович (ін. написання прізвища: Абілов, Габілев, Габілов; 1898 — 1945) — кримськотатарський письменник. У 1914–19 — учитель у с. Мірзабек і с. Баїм Євпатор. пов.; 1920 — голова сільревкому с. Мірзабек. Навч. у Комуніст. університеті трудящих Сходу (1921–23, Москва). Після повернення у Крим завідував татар. відділ. обл. радпартшколи. Одночасно читав лекції із суспільствознавства на обл. курсах учителів; 1925–26 — у політосвіті Наркомосу, потім дир. Тотайкой. пед. технікуму. У 20-х рр. публікував у газетах і журналах Криму статті, художню прозу та п'єси. Його п'єси «Адиль яхут бинъден бири» («Адиль, Або один із тисячі»), «Учь ёл» («Три шляхи») йшли на сцені Крим. держ. татар. театру (1925–27). Автор п'єс «Эльвида» («Прощай»), «Омюр баари»

(«Весна життя»). 1928 вступив до Ленінгр. інституту політосвіти, після закінчення — директор Крим. с.-г. інституту. У 1935–38 — в. о. ред. г. «Ени дунья» («Новий світ»). Репресов., загинув у таборі.

Рекомендована література

1. Умеров Б. Педагог ве сёз устасы (Педагог і майстер слова) // ЛБ. 1969, 26 лип.; Театро омюринден (З життя театру) // Медений эснас: 1920–1938 (Къырымтатар тили, Эдебияты ве медениетинден малюмат дестеги) (Поступ культури: 1920–1938. (За матеріалами кримськотатар. періодики). Сф., 1997.

[Н. Абдульваапов](#)

Бібліографічний опис:

Абілев Велі Муратович / Н. Абдульваапов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42180>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).